

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

REDIGERET AF

JOHANNE MEYER.

Nr. 20.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 20. Maj 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Annie Besant kommer.

Rimeligvis vil Københavnerne have den Glæde at høre Missis Annie Besant tale i næste Uge. Denne udmærkede Taler, som atter og atter har sat Sindene i Bevægelse, naar hun har staaet i de store Folkeforsamlinger i London, vil ogsaa fortrylle København. Fru Edgreen skrev, da hun havde hørt hende i London: „hun begynder med dæmpet, næsten undselig Stemme og lidt fremadbøjet Hoved. Blikket — dette sælsomme, sfinxagtige Blik, man aldrig glemmer, paa en Gang koldt og klart som Staal og dog smertefuldt drømmende, saa man aner hemmelighedsfulde Dybder — sænker sig mildt og blystomt, og det tykke mørklokkede Haar skygger over Panden. — Men lidt efter lidt løftes Hovedet, og Stemmen — en dyb Alt, den skønneste Røst, jeg har hørt i England, hvor Talens Vellyd er saa paa-faldende sjælden — udfolder sig i hele sit Omfang. Forødraget faar en mægtig Patos.“

Saaledes talte Annie Besant i 1885, og det er nok rimeligt, at Aarene har ældet denne udmærkede Kvinde siden, thi hvilke Lidelser gennemleves ikke af et Menneske, der med hele sit Hjertes rige Følelsesliv og sjældne klare Tanke har taget aktiv Del i Proletariatets Kamp i London.

Men Missis Annie Besant har ogsaa forandret sine Anskuelser siden den Tid, thi efter at have gennemløbet alle Stadier fra from Pietist til den mest klare Ateist, er Annie Besant den ivrigste Teosof, og det er om denne Videnskab, hun vil tale i København, rimeligvis den 26. Maj.

Da Teosofien ikke er meget kendt her hjemme, kunde det maaské interessere vore Læsere at faa nogle elementære Vink om den.

Teosofien er det urgamle filosofiske Sy-

stem, der indeholder den indre Sandhed, som ligger til Grund for alle ydre Religionsformer. Dens ledende Tanke er, at Universet er i sit Væsen aandeligt, at Menneskene er i fortsat Udvikling, og at Menneskeligheden gennem en fysisk, intellektuel og aandelig Opdragelse kan udvikles til at gennemtrænge Materien og træde i en bevidst Forbindelse med den aandelige Virkelighed. Teosofien er en Videnskab, Filosofi og Religion, og dens Lære er et Resultat af endeløse Tidsalderes Forskninger.

Disse Forskninger er gjort af vise Tænkere fra Generation til Generation og udgør et højere Trin i den menneskelige Udvikling, om hvis Eksistens vor Tids Mennesker er meget uvidende. Alligevel fremstilles ikke de teosofiske Lærdomme som Dogmer, paa hvilke Teosoferne skal tro, men som en Videnskab man selv maa kæmpe sig gennem ved personligt Arbejde og Erfaring. — Teosofiens store Grundidé er alment Broderskab, bygget paa Menneskeslægtens aandelige Enhed.

Det teosofiske Samfund, som er vore Dages Talerør for Teosofien og et Organ for den teosofiske Bevægelse, stiftedes i New York den 17. November 1875. Dens Formaal kan udtrykkes i følgende Program:

1) at danne en Kærne for alment Broderskab samt virke for Udbredelse af Kærlighedens og Broderskabets Aand paa Jorden,

2) at fremme Studiet af arisk og anden østerlandsk Literatur, Videnskab og Religion,

3) at udforske endnu ukendte Naturlove samt Menneskets aandelige Kræfter.

I den vidtomfattende Literatur, som allerede nu findes, ses sociale, videnskabelige og religiøse Spørgsmaal diskutterede fra et teosofisk Synspunkt.

I dette Samfund kan enhver Mand og Kvinde optages, som vil arbejde for dets

Opgave. Samfundet er delt i Sektioner, og der findes Loger i Sverig, Norge og Danmark og den svensktalende Del af Finland.

Det er dette Samfund, der har indbudt Annie Besant til at komme hertil, da hun er en af de Teosofere, der anses for at være kommen videst i vor Tid og har naaet en dybere Indsigt end de fleste i denne rige og lykkebringende Videnskab.

Hvor lidt eller hvor megen Tillid vore Læsere kan have til selve Teosofien, saa bør de dog ikke lade denne Lejlighed gaa dem forbi til at se og høre Annie Besant, thi om hende kan der kun være én Mening: at hun er et ualmindeligt stort og ædelt Menneske.

Brudeudstyr.

Dina Schwartz, Købmagergade 27, 1.

Svenske Kvinder.

Nanny Palmkvist har udsendt en lille Pjese, som hun kalder „Aabent Brev til svenske Kvinder“, hvori hun stærkt betoner Nødvendigheden af en Almensammenslutning af alle Kvinder i en Forening. At spørge, om det er fornødent at slutte sig sammen i en Forening, mener Forfatteren, er lige saa underligt som, hvis et Hus brænder, at spørge, om det er nødvendigt, at alle dets Indvaanere forener sig om at slukke Ilden.

Skriftet er udsendt, for at Spørgsmaalet om Sammenslutning kan blive drøftet saa omfattende som muligt paa det Kvindesagsmøde, som tænkes afholdt i Sommeren 1894 i Stockholm.

Kvindesagen hænger sammen med et Lands Kultur, og naar man har kaldt Sverig for „Frihedens Stamort paa Jorden“, saa finder Forfatteren, at der alligevel er langt til, inden Kvinden naar samme Beskyttelse af Landets Love som Manden.

Erhvervsspørgsmaalet er Kernen, hvorom Kvindebevægelsen slutter sig i andre Lande, hvorimod de svenske Kvinder endnu ikke ret har faaet Øje derfor.